

man, idet den ikke blot kun lader Straf komme til Anvendelse, hvor der foreligger en bestemt Overskridelse af de lovbestemte Grændser for Nødværge, men tillige aabner Udsigt til fuldstændig Straffrihed, selv hvor der foreligger en saadan Overskridelse, naar den Paagjældende paa Grund af Omstændighederne har været i en saadan Sindstilstand, at han maa ansees for at have været mindre tilregnelig, medens der endvidere gives Domstolene Udgang til endnu yderligere at nedsætte Straffen af Hensyn til den særlige Stilling, hvori Vedkommende har befundet sig.

J. A. Hansen: Naar det ærede Medlem spørger mig, om jeg ikke veed, at man dømmes i Analogi med Presseloven, er dette et Spørgsmaal, som ikke har ligget for. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) sagde, at der var dømt efter Presselovens § 9, 1ste Membrum, og dertil sagde jeg, at det ikke kunde være Tilfældet; men det blev paastaat af enkelte sagkyndige Mænd i det ene Hjørne af Salen. Jeg har nu siden hørt, at det ærede Medlem meente, at der var dømt i Analogi, men det er noget heelt Andet, og det er ikke det, hvorom der er Spørgsmaal. Det, jeg har sagt, er altsaa, at jeg ikke før nu har vidst, at der kunde dømmes efter Presseloven, hvor der ikke var Tale om Presseforseelser, men det havde det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds udtalt. Det er nu sagt, at der er dømt i Analogi med Presseloven, men det er noget heelt Andet, og det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein) skulde derfor have henvendt sin Berigtigelse til Medlemmet for Kjøbenhavns 5te Valgkreds, men ikke til mig. — Med Hensyn til, hvad det ærede Medlem sagde om Spørgsmaalet angaaende § 233, var det besynderligt, at han kom til at sige, at jeg besyldte vedkommende Domstol for at gjøre noget Urimeligt. Derom har jeg ikke talt, men kun om, at § 233, sammenholdt med § 234, indeholder noget Urimeligt. Hvorledes Domstolene ville dømme, kan jeg ikke sige og har jeg ikke udtalt mig om. Der staaer i § 233, at Vorttagelsen af Dele af paa Noden staaende Træer skal ansees som andet Tyveri, og dernæst siger

§ 234, at naar Gjenstandene ere ubetydelige, eller Handlingen har en mærkelig ringere Grad af Strafværdighed end Tyveri i Almindelighed, skal der straffes med Bøder indtil 30 Rd. eller med simpelt Fængsel indtil 1 Maaned; men naar Nogen borttager selv en ubetydelig Deel af et Træ, bliver han altsaa straffet efter § 234, og der er ikke Tale om, at Nogen, selv for Vorttagelsen af den mindste Deel af et Træ paa Noden, kan fritages fra Straf. — Da det ærede Medlem talte om § 40, gif han ud fra, at jeg ikke havde læst hans Ytringer om denne Paragraph, ligesaa tidt som jeg havde hørt dem, men jeg vedbliver at paastaae, at det er umuligt for en Mand, der overfaldes paa alfar Bei af Nøvere og Stimmænd, i det Dieblit, han overfaldes, at vide, om de ville hans Person, Ære og Gods tillivs. Naar han angribes, er der ikke Tid for ham til at overveie, om de virkelig ville angribe hans Liv, Ære og Gods, og, gjør han det, kan han ligge under, inden han bliver færdig dermed. Han maa gribe til strax, og griber han da en saadan Nøver i Struben og qvæler ham, kan man bagefter sige til ham: Du er gaaet for vidt; han vilde ikke dit Liv, Ære eller Gods tillivs; derfor skal du straffes. (Klein: Nei!) Ja, det ærede Medlem siger Nei, men han maa undskylde, at Den, som læser Paragraphen, maa sige Ja; denne kan ikke ferstaae Andet, end at Vedkommende, naar der bliver Spørgsmaal om, hvortidt man virkelig har tilfigtet at dræbe ham, eller stille han ved Ære og Gods, skal godtgjøre, at han ikke er gaaet videre, end Paragraphen tillader, thi da er han straffskyldig. Tvøvrigt erkjender jeg, at det ikke nu er Tiden til at komme til de enkelte Dele af Lovudkastet; men det ærede Medlem tog sig Sagen saa overordentlig ivrigt, hvad der nu engang ligger i hans Natur med Hensyn til saadanne Sager, og jeg var derfor nødt til at sige, hvad jeg har sagt.

Tscherning: Man er kommen ind paa den personlige Betragtning ligeoverfor de forskjellige Forslag til at værne mod Misbrug af Pressen. Jeg har aldrig anlagt nogen Pressesag, og jeg tør dog sige, at der ingen Mand er i Landet, som skal kunne vove at opgjøre